

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

A45c 11/18

Nr 2087.

Kl. 33 d 10.

Gottfried Sonnleitner
(Steyr, Austria).**Oprawka do biletów kolejowych.**

Zgłoszono 13 grudnia 1924 r.

Udzielono 20 maja 1925 r.

Przedmiotem wynalazku jest oprawka do biletów kolejowych, w celu szybkiego i bezpiecznego umieszczenia biletu w kieszeni surduta lub kamizelki tak, aby wysunięcie się i zgubienie biletu było niemożliwe.

Oprawkę tę stanowi ramka blaszana, do której wsuwa się bilet kolejowy tak, że zadrukowana strona biletu jest widoczna. Oprawka zaopatrzona jest w uchwyt sprężynowy w rodzaju powszechnie używanych do przytrzymywania w kieszeniach ubrania ołówków lub piór.

Na rysunku przedstawione są przykłady wykonania wynalazku i tak: fig. 1 wskazuje perspektywiczny widok z przodu oprawki, zaopatrzonej w uchwyt do przytrzymywania; fig. 2—również widok perspektywiczny z tyłu oprawki, zaopatrzonej

w dwa uchwyty; fig. 3—widok innej postaci wykonania oprawki; fig. 4—przekrój pionowy oprawki według fig. 3.

Jak widać z rysunku, oprawka jest prostokątną ramką blaszaną 1, którą wykonuje się z jednego kawałka blachy za pomocą odpowiedniego zagięcia brzegów podłużnych 2, 3, i poprzecznego 4, co daje prostokątną ramkę z trzema odpowiednio zagiętymi bokami. Do tak wykonanej ramki zasuwa się bilet tak, aby zadrukowana strona była zwrócona do przodu, a więc widoczna. W celu zapobieżenia przypadkowemu wypadnięciu biletu z oprawki, umieszczona jest przy jej tylnej ścianie sprężyna 5, wykonana za pomocą wycięcia wąskiego paska blachy w tylnej ścianie ramki i odpowiedniego wygięcia. Pasek ten lekko sfalowany, tworzy sprężynę, przy-

ciskającą bilet do ramy. Aby, wyjmując bilet z oprawki, można było wygodnie go uchwycić, tylna ściana oprawki przy górnej stronie posiada półkuliste wycięcie 6. W celu umocowania oprawki w kieszeni służy uchwyt 7, wykonany zapomocą wycięcia odpowiednio wyciętego paska, przy wycinaniu ramki z blachy, a koniec tego uchwytu, w celu ochrony ubrania, jest zaopatrzone w kulkę. Jak widać z fig. 2, przy oprawce może być zastosowane kilka takich haczyków 7.

Fig. 3 i 4 przedstawiają postać wykonania wynalazku, przy której uchwyt 7, wykonany z osobnego kawałka blachy jest połączony z tylną ścianą oprawki zapomocą nitu 8 tak, że może się na nim obracać. W postaci przedstawionej na fig. 3 i 4 kulka takiego uchwytu spoczywa na przedniej stronie biletu. Przy zakładaniu lub wyjmowaniu biletu z oprawki, uchwyt ten musi być obrócony na bok, jak to wskazuje linja kreskowana fig. 3. Dodatnią stroną wykonania tej postaci jest to, że kiedy oprawka jest umieszczona w kieszeni, to bilet nie może wypaść, bo jest trzymany zapomocą uchwytu 7. Przy tej postaci wykonania można sprężynę 5 całkiem usunąć.

Zamiast sprężyny 5, przedstawionej na fig. 1 i 2, można przy wszystkich postaciach wykonania wynalazku stosować sprężyny 9, widoczne na fig. 3 i 4. Sprężyny te wykonują się w ten sposób, że wycina się je z tego samego kawałka blachy, z którego wycina się ramkę na oprawę do biletów i dwa wąskie tak wycięte paski, że wraz z blachą na ramkę stanowią jedną całość, zagina się ku przodowi tak, że mieszczą się równolegle z dłuższymi bokami ramki na przodzie oprawki. Bilet wsuwa się wtedy pomiędzy sfalowane sprężyny 9 i zagięte boki ramki, do których sprężyny te przyciskają bilet.

Ponieważ wielkość biletów przejazdu

kolejnymi w różnych krajach mało różni się od siebie, przeto oprawka na bilety może być łatwo wykonana w takich rozmiarach, aby można było użyć ją przy wszystkich podróżach koleją.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Oprawka do biletów kolejowych, znamienna tem, że składa się z prostokątnego kawałka blachy z zawiniętymi trzema brzegami i pełną tylną ścianą, stanowiąc zatem ramkę do której wsuwa się bilet kolejowy tak, iż jest widoczna jego strona zadrukowana.

2. Oprawka do biletów kolejowych według zastrzeżenia 1, znamienna tem, że posiada jedną sprężynę (5) lub więcej sprężyn (9) w postaci falisto powyginanych pasków, z blachy, które przyciskają do ramki wsunięty do oprawki bilet i uniemożliwiają przypadkowe jego wypadnięcie.

3. Oprawka do biletów kolejowych według zastrzeżeń 1 i 2, znamienna tem, że do tylnej ściany oprawki przymocowany jest jeden lub więcej uchwytów (7) w rodzaju używanych do przytrzymywania ołówków i piór i że te uchwyty służą do przytrzymywania oprawki w kieszeni.

4. Oprawka do biletów kolejowych według zastrzeżeń 1 i 2, znamienna tem, że do tylnej ściany oprawki przymocowany jest jeden lub więcej uchwytów, w rodzaju używanych do przytrzymywania ołówków i piór i że uchwyty te są tak umocowane, że można je obracać, oraz że są one przegięte ku przedniej stronie oprawki tak, że uniemożliwiają wypadnięcie biletu z oprawki i służą zarazem do przytrzymania oprawki w kieszeni.

Gottfried Sonnleitner.

Zastępca: Maksymiljan Goldwasser,
adwokat.

Fig.1

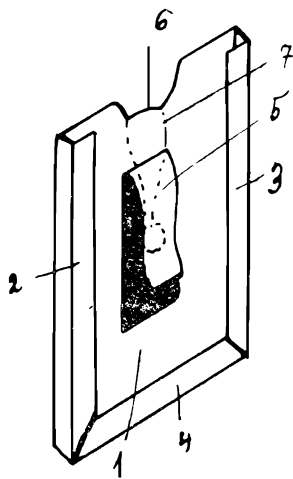

Fig.2

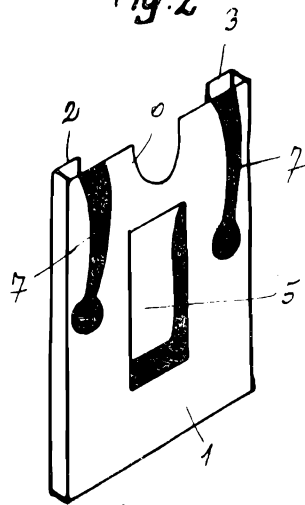

Fig.3

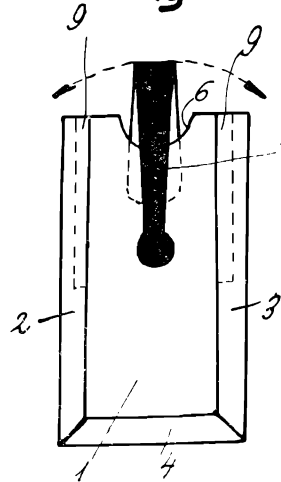

Fig.4

